



Rapport

Datum: 14 december 2007
Rapportnummer: 2007/309

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Haaglanden tijdens een gesprek op 31 maart 2006 kleinerende opmerkingen tegen haar heeft gemaakt en haar een 'bitch' heeft genoemd.

Verzoekster klaagt er voorts over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Haaglanden in een uitnodiging om aan het bureau te verschijnen van 25 april 2006, geen duidelijkheid heeft gegeven over het doel en de status van dat gesprek.

Verzoekster klaagt er ten slotte over dat de Commissie voor politiekachten van het regionale politiekorps Haaglanden in het advies aan de korpsbeheerder heeft gesteld dat er tijdens het gesprek op 31 maart 2006 sprake was van een negatieve houding en gebrek aan medewerking van verzoekster.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 31 maart 2006 hoorde politieambtenaar D. verzoekster als getuige naar aanleiding van een door haar gedane aangifte van diefstal van goederen uit haar auto. Politieambtenaar D. meende de goederen van verzoekster te hebben teruggevonden en wilde om hier zeker van te zijn verzoekster nog een aantal vragen stellen. Het verhoor tussen verzoekster en politieambtenaar D. verliep zeer stroef. Verzoekster stelde dat politieambtenaar D. haar tijdens het gesprek had uitgescholden en kleinerende opmerkingen tegen haar had gemaakt. Op 25 april 2006 ontving verzoekster nogmaals een schriftelijke uitnodiging om zich op 4 mei 2006 aan het politiebureau te melden voor het afleggen van een verklaring. Toen verzoekster zich op 4 mei 2006 aan het bureau meldde, werd zij aangehouden en vervolgens als verdachte van oplichting verhoord. Verzoekster kon zich niet vinden in de gang van zaken en diende een klacht in bij het regionale politiekorps Haaglanden over de manier waarop zij door politieambtenaar D. was bejegend tijdens het gesprek dat op 31 maart 2006 had plaatsgevonden.

2. De klachtencommissie van het regionale politiekorps Haaglanden gaf de korpsbeheerder op 22 september 2006 het advies om zich ten aanzien van de klacht van verzoekster te onthouden van een oordeel, nu er sprake was van tegenover elkaar staande verklaringen. De korpsbeheerder liet bij beslissing van 26 september 2006 weten zich met dat advies te kunnen verenigen.

3. Verzoekster kon zich niet vinden in de beslissing van de korpsbeheerder en wendde zich bij brief van 27 oktober 2006 tot de Nationale ombudsman. Verzoekster voegde hierbij de klacht toe dat zij het niet eens was met de vaststelling van de klachten-commissie in het advies aan de korpsbeheerder dat zij tijdens het gesprek dat op 31 maart 2006 plaatsvond

een negatieve houding had en niet meewerkte. Ook klaagde verzoekster over het feit dat in de uitnodigingsbrief van 25 april 2006 niet duidelijk was weergegeven wat het doel en de status van het gesprek van 4 mei 2006 was.

Ten aanzien van het regionale politiekorps Haaglanden

I. Ten aanzien van de bejegening

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Haaglanden tijdens een gesprek op 31 maart 2006 kleinerende opmerkingen tegen haar maakte en haar een 'bitch' noemde.

2. Verzoekster bracht in dit verband naar voren dat zij op 31 maart 2006 door politieambtenaar D. werd gehoord als slachtoffer van een diefstal. Dit gesprek verliep erg onprettig omdat politieambtenaar D. zijn geduld verloor, aldus verzoeksters. Verzoekster gaf aan dat politieambtenaar D. haar tijdens het gesprek op een vijandige en geïrriteerde wijze benaderde en dat hij haar tijdens dit gesprek had gekleineerd en uitgescholden door het woord 'bitch' te gebruiken. Ook had politieambtenaar D. tijdens het gesprek tegen verzoekster gezegd dat zij een hoge dunk van zichzelf had en dat zij zich heel wat voelde, aldus verzoekster. Verzoekster voelde zich hierdoor gekwetst.

3. De korpsbeheerder onthield zich ten aanzien van deze klacht van verzoekster van een oordeel. De reden hiervoor was dat politieambtenaar D. ontkende het woord 'bitch' tijdens het gesprek dat tussen hem en verzoekster plaatsvond gebruikt te hebben. Nu de korpsbeheerder evenveel waarde hechtte aan de verklaring van verzoekster als aan de verklaring van politieambtenaar D, kon de korpsbeheerder niet tot een oordeel komen.

4. Politieambtenaar D. verklaarde in zijn tijdens de interne klachtenprocedure afgelegde verklaring onder meer het volgende. Het gesprek tussen politieambtenaar D. en verzoekster was niet goed verlopen. Verzoekster had duidelijk aangegeven dat zij geen zin had in het gesprek en dat zij er ook geen tijd voor had. Zij had al een verklaring afgelegd en was niet van plan om haar verhaal opnieuw te vertellen. Politieambtenaar D. verklaarde dat hij met stemverheffing op haar gedragingen reageerde, maar dat hij verzoekster absoluut correct had bejegend. Hij ontkende dat hij verzoekster tijdens het gesprek 'bitch' had genoemd. Ook ontkende hij dat hij andere kleinerende opmerkingen tegen verzoekster had gemaakt.

Beoordeling

5. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit betekent onder meer dat

bestuursorganen handelingen achterwege moeten laten die in het algemeen als onfatsoenlijk worden ervaren. Onder het begrip handelen valt onder andere het doen of laten van feitelijke handelingen, het uitspreken of juist achterwege laten van bepaalde opmerkingen en het aannemen of achterwege laten van een bepaalde houding.

6. Het staat niet ter discussie dat het gesprek tussen verzoekster en politieambtenaar D. onprettig verliep. D. verklaart wel dat hij met stemverheffing tegen verzoekster heeft gesproken omdat verzoekster aangaf geen zin te hebben in het gesprek, maar zegt dat hij verzoekster absoluut correct heeft bejegend. Uit onderzoek is echter gebleken dat de lezingen met betrekking tot de kleinerende opmerkingen, waaronder het gebruik van het woord 'bitch', tegenover elkaar staan. Bij het gesprek dat tussen verzoekster en politieambtenaar D. plaatsvond waren geen andere personen aanwezig die de lezing van verzoekster dan wel de lezing van politieambtenaar D. kunnen bevestigen. Nu er geen omstandigheid aanwezig is op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis moet worden gehecht dan aan de andere stelling, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

II. Ten aanzien van de inhoud van de uitnodigingsbrief van 25 april 2006

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt er voorts over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Haaglanden in een uitnodiging om aan het bureau te verschijnen van 25 april 2006, geen duidelijkheid gaf over het doel en de status van dat gesprek. Volgens verzoekster was het voor haar geenszins duidelijk dat zij bij verschijning op het bureau als verdachte zou worden aangehouden en als verdachte zou worden gehoord. Te meer nu zij op 31 maart 2006 op het bureau was verschenen om als getuige een verklaring af te leggen.

2. Politieambtenaar D. verklaarde tijdens de interne klachtenprocedure onder meer dat hij verzoekster op 31 maart 2006 als getuige hoorde in het kader van de door haar gedane aangifte van diefstal van goederen uit haar auto. Politieambtenaar D. dacht dat hij de onvreemde goederen van verzoekster had teruggevonden, en wilde hierover nadere vragen aan verzoekster stellen. Nadat verzoekster het bureau had verlaten ging het onderzoek verder. Verzoekster kon op een gegeven moment in het onderzoek worden gezien als verdachte. Hierop nodigde politieambtenaar D. haar schriftelijk uit om aan het bureau van politie te verschijnen voor het afleggen van een verhoor.

3. In de uitnodigingsbrief aan verzoekster van 25 april 2006 staat onder meer het volgende:

"Hiermee verzoek ik u donderdag 4 mei 2006 tussen 9.00 uur en 9.30 uur te verschijnen in het bureau van politie te Delft, (...), in verband met het afleggen van een verklaring, indien u niet verschijnt zal uw opsporing en voorgeleiding worden bevolen door de officier van

justitie. U wordt te woord gestaan door de rechercheur van politie D. (...)"

4. De korpsbeheerder liet weten ten aanzien van de klacht inlichtingen te hebben gevraagd aan politieambtenaar Z., hoofdinspecteur van politie. De korpsbeheerder gaf aan zich te verenigen met het oordeel van politieambtenaar Z. dat de klacht ongegrond was. De korpsbeheerder voerde hiertoe onder meer aan dat voor het uitnodigen van personen om aan het bureau te verschijnen gebruik wordt gemaakt van een vaste opmaak van een brief. Hierin wordt veelal de zinsnede gebruikt dat betrokkene "in het kader van een onderzoek/voor het afleggen van een verklaring" aan het bureau moet verschijnen. Een meer exacte aanduiding wordt alleen dan gebruikt wanneer er voorafgaand aan de brief sprake is geweest van een persoonlijk onderhoud en de brief alleen ter bevestiging van een mondeling gemaakte afspraak wordt verstuurd, aldus de korpsbeheerder. De korpsbeheerder voegde hier aan toe dat het in het algemeen zo is dat het expliciet vermelden in de brief dat betrokkene in het kader van een strafrechtelijk onderzoek zal worden aangehouden, de voorspelbare kans kent dat betrokkene niet zal verschijnen. Bij niet verschijning zal door tussenkomst van de officier van justitie, de opsporing, aanhouding en voorgeleiding worden verzocht. Volgens de korpsbeheerder was het voor verzoekster duidelijk dat zij op 4 mei 2006 als verdachte zou worden gehoord.

5. Op nadere vragen van de Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder het volgende weten. Na overleg met de officier van justitie verstrekte de officier van justitie het bevel tot aanhouding buiten heterdaad van verzoekster. Hierbij werd tevens besloten verzoekster op het bureau uit te nodigen. Deze keus werd gemaakt om verzoekster een aanhouding in het openbaar, in haar woning of door een signalering te besparen.

De korpsbeheerder gaf aan dat in de regel in een uitnodigingsbrief de verdenking dient te worden opgenomen, alsmede dat bij niet verschijning tot aanhouding zal worden overgegaan. In overleg met de officier van justitie kan het wenselijk zijn om hier van af te wijken. Teneinde te voorkomen dat verzoekster haar verklaring zou afstemmen op die van medeverdachten, was de keuze gemaakt om niet expliciet in de uitnodigingsbrief te vermelden dat verzoekster als verdachte zou worden gehoord en dat zij zou worden aangehouden bij aankomst op het bureau.

6. In het door de korpsbeheerder overgelegde mutatieformulier van 8 maart 2006, opgemaakt door verschillende politieambtenaren, waaronder politieambtenaar D., blijkt onder meer het volgende. Op 8 maart 2006 werden twee verdachten, te weten SM en FM, aangehouden voor heling c.q. diefstal van goederen uit auto's. Bij deze aanhouding werden in de woning meerdere goederen aangetroffen, alle afkomstig uit auto's.

7. In het door de korpsbeheerder overgelegde proces-verbaal van verhoor van verzoekster, opgemaakt door politieambtenaar D. en politieambtenaar K, staat onder meer te lezen dat de volgende vragen aan verzoekster werden gesteld. "Heeft u een relatie met SM? Waar kent u hem dan wel van? Kent u FM? Uit informatie is gebleken dat u samen

heeft gewoond met SM op het adres (...) te Den Haag." Verzoekster gaf op geen van deze vragen antwoord.

Beoordeling

8. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. In overleg met de officier van justitie kan de politie, indien de officier van justitie een bevel tot aanhouding buiten heterdaad heeft verleend, besluiten de verdachte eerst uit te nodigen voor het afleggen van een verklaring op het politiebureau. Bij de beslissing of in dit geval in de uitnodigingsbrief aan een verdachte het doel en de status van het verhoor moet worden genoemd, dient de politie het opsporingsbelang af te wegen tegen het belang van de verdachte om te weten waar hij van wordt verdacht.

9. In dit geval deed verzoekster eerst aangifte van diefstal van goederen uit haar auto. In maart 2006 hield de politie twee verdachten aan van diefstal dan wel heling van goederen die uit auto's waren ontvreemd. Bij deze aanhouding werden verschillende goederen aangetroffen. Het vermoeden bestond dat hier goederen bij waren die waren ontvreemd uit de auto van verzoekster. Uit de door de politie overgelegde stukken bleek dat in de loop van het onderzoek verzoekster als verdachte kon worden aangemerkt van oplichting. In de stukken stond verder dat uit informatie bleek dat verzoekster met één van de verdachten die in maart 2006 waren aangehouden had samengewoond. De korpsbeheerder gaf aan dat er expliciet voor was gekozen om in de uitnodigingsbrief aan verzoekster niet mee te delen dat zij als verdachte zou worden gehoord en dat zij bij aankomst op het bureau zou worden aangehouden. De reden hiervoor was dat de politie wilde voorkomen dat zij haar verklaring zou afstemmen op de verklaringen van medeverdachten, nu het vermoeden was gerezen dat zij mogelijk een relatie met één van de medeverdachten had, dan wel dat zij de medeverdachten kende. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie gelet op deze omstandigheden in redelijkheid kon beslissen het belang van de waarheidsvinding te laten prevaleren boven het belang van verzoekster. Het regionale politiekorps Haaglanden heeft door geen duidelijkheid te verschaffen in de uitnodigingsbrief over het doel en de status van het gesprek, niet in strijd gehandeld met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Ten aanzien van de Commissie voor politiekklachten van het regionale politiekorps Haaglanden

Ten aanzien van opmerkingen over verzoekster in het advies aan de korpsbeheerder

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt er ten slotte over dat de Commissie voor politiekachten van het regionale politiekorps Haaglanden in het advies aan de korpsbeheerder heeft gesteld dat er tijdens het gesprek op 31 maart 2006 sprake was van een negatieve houding en gebrek aan medewerking van verzoekster.

2. In het advies van de Commissie voor Politiekachten van het regionale politiekorps Haaglanden (hierna: de Commissie) staat voor zover hier van belang het volgende te lezen.

"Gelet op de negatieve houding en het gebrek aan medewerking van klaagster tijdens een gesprek waarin beklagde inspanningen verricht om de van klaagster gestolen goederen bij de rechtmatige eigenaar terug te bezorgen, kan de commissie zich inleven in de gevoelens die bij beklagde ten aanzien van klaagster zijn opgekomen.(...)"

3. De voorzitter van de Commissie voor Politiekachten van het regionale politiekorps Haaglanden liet weten de klacht van verzoekster ongegrond te achten. De voorzitter bracht naar voren dat politieambtenaar D. een onderzoek uitvoerde naar aanleiding van een door verzoekster gedane aangifte. Omdat er goederen waren teruggevonden waarvan het vermoeden bestond dat deze het eigendom van verzoekster waren, bestond er voor politieambtenaar D. de noodzaak om verzoekster nader te horen omtrent haar aangifte. Politieambtenaar D. verklaarde dat verzoekster vanaf het begin van het gesprek te kennen gaf dat zij geen tijd had voor het verhoor. Volgens politieambtenaar D. had verzoekster geen zin in het verhoor en vond zij het verhoor onzinnig. Ook verklaarde politieambtenaar D. dat verzoekster ten aanzien van specifieke vragen steeds verwees naar de door haar reeds gedane aangifte, aldus de voorzitter

De voorzitter gaf voorts aan dat verzoekster verklaarde dat zij weinig tijd had voor dit verhoor nu zij een andere belangrijke afspraak had. Ook gaf verzoekster aan dat zij op specifieke vragen van politieambtenaar D. steeds verwees naar haar aangifte. Hierdoor ging zij slechts in beperkte mate in op de door politieambtenaar D. aan haar gestelde vragen, aldus de voorzitter. Gelet op de verklaringen van politieambtenaar D. en verzoekster vond de Commissie het aannemelijk dat verzoekster geen optimale medewerking verleende aan de opsporing van de goederen waarvan zij zelf aangifte had gedaan. De voorzitter was dan ook van oordeel dat het terecht was dat deze passage in het advies was opgenomen.

4. Politieambtenaar D. verklaarde in zijn tijdens de interne klachtenprocedure afgelegde verklaring onder meer het volgende. Op 31 maart 2006 hoorde hij verzoekster als getuige. Toen verzoekster op het bureau verscheen gaf ze meteen op een niet vriendelijke manier aan dat ze geen tijd had voor het verhoor. Politieambtenaar D. vertelde hierop de noodzaak van het verhoor. Tijdens het verhoor gaf verzoekster aan dat ze geen noodzaak zag haar verhaal nogmaals te vertellen en dat politieambtenaar D. zijn informatie maar moest gaan halen bij de politie Rotterdam, nu zij daar aangifte had gedaan. Tijdens het

verhoor was duidelijk dat verzoekster geen zin in het verhoor had, er geen tijd voor had en het ook onzinnig vond. Dit bepaalde de sfeer van het verhoor. Volgens verzoekster moest politieambtenaar D. het zelf maar uitzoeken want hij was immers rechercheur.

5. Verzoekster verklaarde tijdens de hoorzitting van de Commissie onder meer het volgende. Op 31 maart 2006 verscheen zij aan het bureau waar zij een gesprek had met politieambtenaar D. over een aantal goederen waarvan zij eerder aangifte van diefstal had gedaan. Politieambtenaar D. stelde haar hierover een aantal vragen. De antwoorden op deze vragen waren voor een groot deel opgenomen in de door verzoekster gedane aangifte. Aangezien verzoekster niet veel tijd had verwees zij politieambtenaar D. naar haar aangifte. In de klachtbrief van verzoekster van 3 april 2006 schreef verzoekster - voor zover hier van belang - dat zij aan politieambtenaar D. vroeg of het gesprek lang zou duren, aangezien zij een belangrijke afspraak had. Om tijd te besparen heeft zij verwezen naar het politierapport dat was opgemaakt over de diefstal van haar goederen.

Beoordeling

6. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit verbod staat er echter niet aan in de weg dat een bestuursorgaan een waardeoordeel uitspreekt, mits dit voldoende door de feiten wordt ondersteund.

7. De voorzitter van de Commissie gaf aan dat de Commissie haar vaststelling omtrent de negatieve houding van verzoekster en haar gebrek aan medewerking baseerde op zowel de verklaring van politieambtenaar D. als de verklaring van verzoekster. Gelet op de verklaringen van politieambtenaar D. en verzoekster komt deze vaststelling de Nationale ombudsman niet onbegrijpelijk voor. De Commissie heeft door de vaststelling dat verzoekster tijdens het gesprek met politieambtenaar D. een negatieve houding had en geen optimale medewerking verleende niet in strijd heeft gehandeld met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden is niet gegrond ten aanzien van het niet vermelden van het doel en de status van het gesprek in de uitnodigingsbrief van 25 april 2006.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van de bejegening.

De klacht over de onderzochte gedraging van de Commissie voor politiekklachten van het regionale politiekorps Haaglanden is niet gegrond.

Onderzoek

Op 27 oktober 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw L. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden en een klacht over een gedraging van de Commissie voor politiekklachten van het regionale politiekorps Haaglanden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag) en van de voorzitter van de Commissie voor politiekklachten van het regionale politiekorps Haaglanden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder en de voorzitter van de Commissie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd aan de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder, de voorzitter van de Commissie en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de korpsbeheerder gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van verzoekster van 27 oktober 2006 met bijlagen, waaronder:

Brief van 26 februari 2006 van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden met daarin de beslissing op verzoeksters klacht;

Advies van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Haaglanden van 22 september 2006;

Verklaring van politieambtenaar D. 20 juni 2006.

Brief van verzoekster van 23 november 2006, met daarbij de uitnodigingsbrief van 25 april 2006 van Politieambtenaar D.

Standpunt van de voorzitter van de Commissie voor de politiekklachten van het regionale politiekorps Haaglanden van 11 januari 2007;

Standpunt van de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Haaglanden van 22 februari 2007;

Reactie van verzoekster van 8 maart 2007;

Reactie van de korpsbeheerder van 20 april 2007 met bijlagen, waaronder:

het proces-verbaal van verhoor opgemaakt door politieambtenaar D. van 4 mei 2006;

mutatierapport van 8 maart 2006;

Reactie van de korpsbeheerder van 28 juni 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond